

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی و درمانی قم

مرکز آموزشی درمانی ۲۲ بهمن

راههای جلوگیری از عود اختلال اسکیزوفرنی

تهیه کننده: آزیتا لشگری

کارشناس پرستاری

گروه هدف: بیماران و خانواده ها

۱۳۹۳

منبع تهیه :

مراقبتهای روان پرستاری فورتینانش

خانواده ممکن است احساس کنند که برخی چیزها در فرد تغییر کرده و سر جای خود نیست. این رفتارها ممکن است واکنش به حوادث استرس زا باشد و بصورت افت تحصیلی یا کاری یا مشکلاتی در روابط فردی ظاهر شوند. همچنین ممکن است علائم اولیه شروع بیماری باشد. به هر حال مهم اینست وع این رفتارها مورد ارزیابی و توجه قرار گیرند.

زمانی که علائم هشدار کننده تظاهر پیدا می کند، مهم این است که شخص به سرعت کمک دریافت کند. در این موارد مراجعه به روانپزشک، مرکز بهداشتی درمانگاه روانپزشکی توصیه میشود.

این تغییرات رفتاری ممکن است علائم زود رس نباشند ولی لازم است ارزیابی شوند. هر چه زود تر به فرد بیمار کمک شود بهتر است.

اکثر بیماریها پیش از اینکه به مرحله حاد برسند با علامتهای خفیفی آغاز میشوند و اگر نسبت به آنها واکنش مناسبی نشان ندهیم به سرعت پیشرفت می کنند.

گاهی بیمار ممکن است احساس کند که:

۱. افکارش تند یا کند شده است
۲. اشیا متفاوت شده اند
۳. اشیا دور و برش تغییر کرده اند

خانواده و دوستان اغلب اولین افرادی هستند که به تغییرات توجه میکنند. آنها وقتی متوجه میشوند که فرد:

۱. افت تحصیلی و یا کاری پیدا کرده
۲. رفتارش تغییر کرده
۳. منزوی و ایزوله شده
۴. علاقه ای به معاشرت ندارد
۵. فعالیت شخص کم شده

علائم زود رسی یا هشدار دهنده:

۱. شک و تردید
۲. افسردگی
۳. اضطراب
۴. تنش
۵. تحریک پذیری
۶. عصبانیت

فرد ممکن است علائم زیر را تجربه کند:

۱. خلق متغیر
۲. اختلال خواب
۳. تغییرات اشتها
۴. کاهش انگیزه یا انرژی

از آنجا که اسکیزوفرنی یک اختلال عود کننده است و ممکن است در بعضی از افراد، بیماری شدت پیدا کند، لذا لازم است خانواده و فرد مبتلا راههای جلوگیری از عود اختلال را بیاموزند. یکی از راههای شناخت علائم هشدار دهنده میباشد

علائم هشدار دهنده در افراد مختلف متفاوت است

علائم هشدار دهنده عبارتند از:

نخستین نشانه هایی که هر فرد در هنگام آغاز دوره بیماری تجربه میکند. این حالتها در افراد مختلف متفاوت است و حتی در هر دوره عود میکند. علائم هشدار دهنده زنگ خطری هستند به این معنا که ود بیماری نزدیک است و امکان شدت یافتن علائم، ضعیف شدن عملکردها و نیاز به بستری وجود دارد.

در این دوره بیماران تغییراتی در احساس، تفکرات و رفتار خود را تجربه و بیان میکنند.